

Pentru minunata, magnifica, muzicala mea soră Marie!
Amintirile pe care le-am împărtășit sunt de neuitat și
te iubesc mai mult decât fursecurile proapăt coapte xxx

Amelia Fang and the Memory Thief

Laura Ellen Anderson

Copyright © 2018 Laura Ellen Anderson
Scriitoarea și-a declarat drepturile pentru
a fi identificată ca autoare a acestei lucrări.

Ediție publicată pentru prima dată în limba
engleză în 2018 de Egmont UK Limited,
The Yellow Building, 1 Nicholas Road,
London W11 4AN

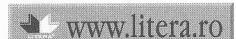
Toate drepturile rezervate

Navighează online în siguranță! Toate adresele
web furnizate în carte erau corecte în momentul
trimiterii la tipar. Editura Egmont și Editura
Litera nu sunt responsabile de conținutul găzduit
de terțe părți. Fii conștient de faptul că orice
conținut online se poate schimba și că site-urile
web pot include conținut nepotrivit pentru copii.
Este recomandat ca aceștia să fie supravegheați
când folosesc internetul.

Editura Litera
O.P. 53, C.P. 212, sector 4, București, România
tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;
0752 548 372
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

Amelia von Vamp și hoțul de amintiri

Laura Ellen Anderson

Copyright © 2019 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Irina Ilie
Corector: Emilia Achim
Copertă: Andreea Apostol
Tehnoredactare: Mihai Stoianov

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României
ANDERSON, LAURA ELLEN
Amelia von Vamp și hoțul de amintiri /
Laura Ellen Anderson;
trad. Justina Bandol. – București:
Litera, 2019
ISBN 978-606-33-4324-7

I. Anderson, Laura Ellen
II. Bandol, Justina (trad.)

821.111(73)31=135.1

AMELIA VON VAMP și HOȚUL DE AMINTIRI

Laura Ellen Anderson

Traducere din limba engleză:

Justina Bandol

București
2019

HARTA CELOR DOUĂ REGATE	6
FĂ CUNOȘTINȚĂ CU NOCTURNENII ȘI SCLIPICINENII	8
1 LIPICI DIN BALE DE GOBLIN	11
2 VIAȚA MEA ÎNTR-UN CÂNTEC	23
3 AUGUSTUS	39
4 PARADISUL DOVLECIILOR	53
5 FREAU SĂ JOC LEAFȘAI	61
6 FĂ-LE MAI REFEDE!	79
7 UN CAZ DE MUCI LA STOMAC	83
8 MAIDANUL CU DOVLECI	95
9 CE LILIECII MEI SE PETRECE?	103
10 STAI ODATĂ JOS!	115

11 BIBLIOTECA MEMBRELOR RĂZЛЕТЕ	125
12 UN UNICORN! FUGIIIITI!	139
13 CÂMPUL DE NU-MĂ-UȚA	153
14 POMPI ÎN ACȚIUNE	165
15 LA FEL CA MINE	175
16 IUBIREA	185
17 O UİTUCEALĂ CA ÎNTRU PRIETENI	195
18 LUATI-LI!	209
19 VISURI CU DOVLECI	215

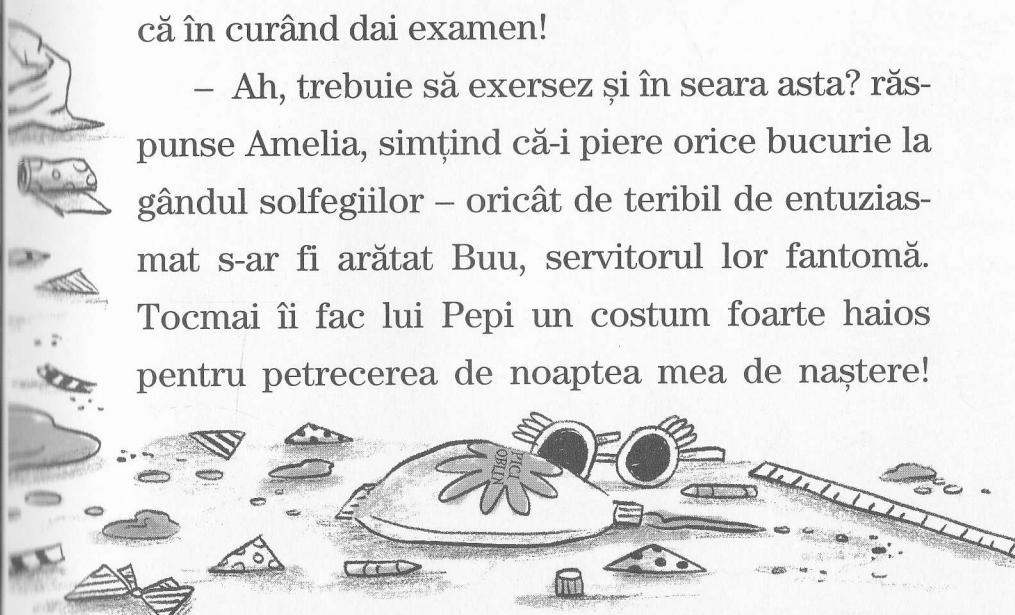
CAPITOLUL I

LIPICI DIN BALE DE GOBLIN

Într-o noapte cețoasă de miercuri, după școală, mica domnișoară-vampir Amelia von Vamp ședea în cameră la ea cu Pepi, dobleacul ei de companie, în mijlocul unei harababuri complete.

– Drăcuța mea! o strigă de jos mama ei, contesa Frivoleta. E ora de orgă cu Buu. Nu uita că în curând dai examen!

– Ah, trebuie să exersez și în seara asta? răspunse Amelia, simțind că-i piere orice bucurie la gândul solfegiilor – oricât de teribil de entuziasmat s-ar fi arătat Buu, servitorul lor fantomă. Tocmai îi fac lui Pepi un costum foarte haios pentru petrecerea de noaptea mea de naștere!

– Dac-ai ști ce emoții am, Pepi! În curând împlinesc unsprezece ani! zise Amelia fericită, răsfoind un număr al revistei *Dovleacul distins*. Și o să dăm o superpetrecere la Maidanul cu Dovleci! Ah, pe toate fantomele fricoase, îmi plac aşa de mult dovleci!

Cel mai mult pe lume Amelia își dorea să se facă bostanolog. Se simțea în stare să studieze și să aibă grija de dovleci ca Pepi pentru tot restul vieții!

La fel de mult îi plăcea să facă tot felul de lucruri cu mâna ei – mai ales lucruri pentru Pepi.

În seara asta, pe podeaua camerei erau împrăștiate peste tot bucăți de material negru cu portocaliu, lipici din bale de goblin și varii ustensile de țesut pânză de păianjen.

Ușa dormitorului scârțâi, și prin crăpătura ei se ivi, înainte de toate, uriașa coafură-clopot a

contesei Frivoleta, care, văzând debandada din camera Ameliei, scoase un geamăt.

– Lipitoarea mea lividă, nici nu se vede podeaua! exclamă ea.

– E o dezordine creatoare, rânji Amelia. Uite, îi fac lui Pepi niște ochelari de soare și câteva papioane.

Contesa scoase un fel de icnet.

– Amelia! Camera ta seamănă cu o peșteră de goblin! Buu te așteaptă în salonul cu orgă, asă că fă, te rog, curătenie aici și coboară să exersezi! Hai, rapid, pricoliciul meu!

Amelia simți că se îmbujorează.

– Mami, dar se apropie noaptea mea de naștere, și mai am multe de învățat din *Dovleacul distins*! Nu pot să sar orele de orgă măcar săptămâna asta?

– În niciun caz, drăcuțo. Le-ai pierdut deja săptămâna trecută fiindcă ai fost la săpat de dovleci. Exercițiile de orgă sunt importante, re-vistele despre dovleci, nu.

Amelia oftă.

– Bine, mami, cobor într-un minut, zise ea, în timp ce contesa ieșea din cameră.

Uneori i se părea că mama ei pur și simplu n-o înțelege.

– Nu te speria, Pepi, o să-ți termin costumul chiar dacă va trebui să stau trează toată ziua.

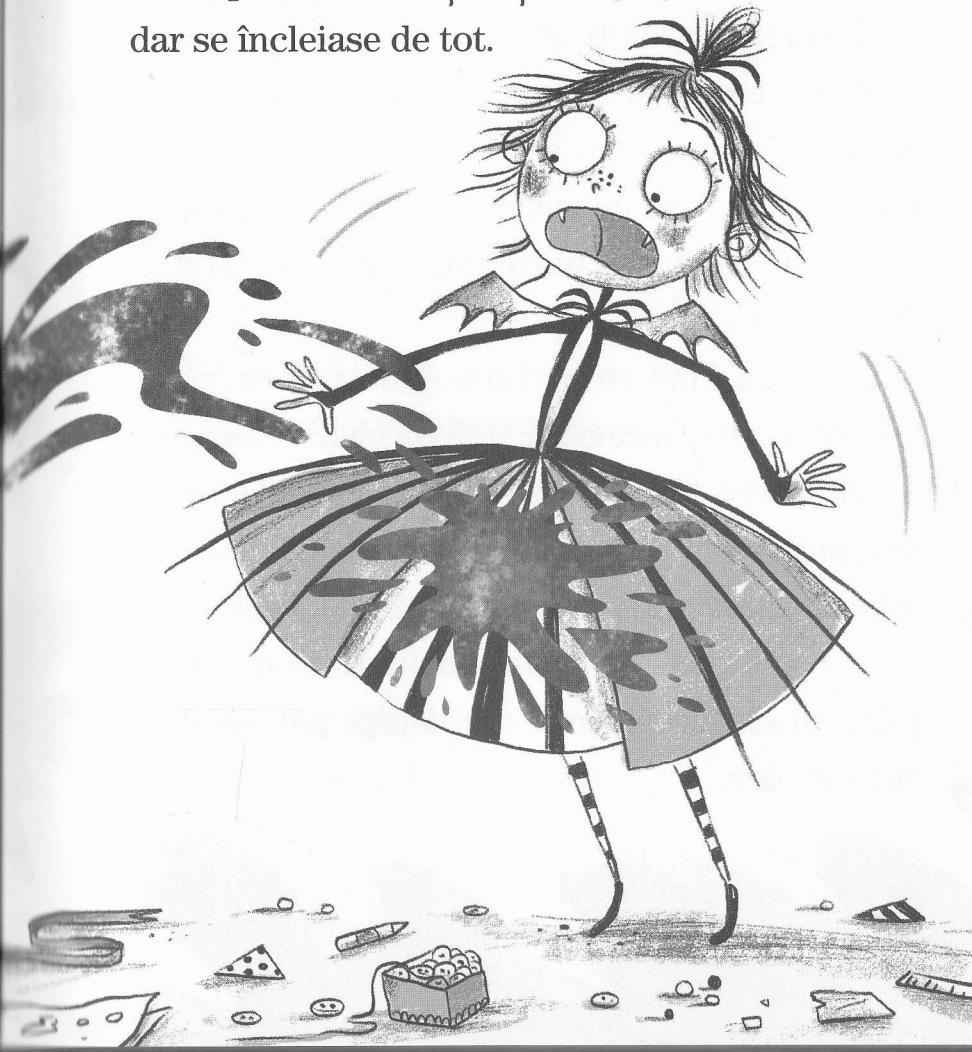
Pepi ȚUP-ȚUPĂI de bucurie, dar ateriză pe tubul cu lipici din bale de goblin și-i împroșcă rochia cu o plească purpurie cleioasă.

– Ah, Pepi, ai grijă! tipă Amelia, privind pata care i se scurgea încet pe burtă. Dar micul dovlecel făcu un salt înainte și ateriză – pleosc! – drept în poala ei, în bălăceala de bale de goblin.

– Uf! strigă Amelia. Ai nimerit chiar în lipici...

Pepi încercă să ȚUP-ȚUPĂIE jos,
dar se încleiase de tot.

Amelia privi în jur prin cameră, căutând niște sclipici – singurul care putea să dizolve balele de goblin – dar nu se vedea niciun pic nicăieri.

– Of, trebuie să ne grăbim, Pepi, spuse ea exasperată. Buu mă așteaptă, iar tu mi te-ai lipit în poală... Au!

Încercase să-și tragă rochia peste cap, lucru care nu se dovedi ușor cu micul dovleac agățat de ea. Se trezi că n-o mai poate nici scoate, nici pune la loc. Pepi începuse să scheaune disperat și se smucea dintr-o parte într-alta, încercând să se elibereze.

– Aoleu, Pepi, ce faci? zise Amelia încercând să iasă din rochie. Încetează, o să-mi pierd echilibrul!

Numai că, hotărât să se elibereze, micul dovleac se smucea mai departe, făcând-o pe Amelia să se împletească prin cameră ca un zombi în delir.

– AAAU! tipă ea împiedicându-se de o cutiuță plină cu nasturi și simțind că-i fuge pământul de sub picioare.

BANG!

Amândoi se rostogoliră peste creațiile dovlecești ale Ameliei, care nu întârziară să se împrăștie prin toată camera.

Abia trecuseră câteva secunde, și mama ei intră valvărtej pe ușă.

– Ce se petrece, pentru numele lui Dracula? exclamă ea inspectând dezastrul din camera fiicei sale.

– Păi... cum să-ți spun, mami... se bâlbâi Amelia speriată.

– Și ce s-a întâmplat cu rochia ta? întrebă mama cu severitate.

Amelia coborî privirea. Acolo unde mai devreme se smucise Pepi era acum o ruptură de toată frumusețea.

– Din greșeală, mami, serios! spuse ea ridicându-se în picioare. Tocmai mă pregăteam să cobor, când lipiciul a țâșnit, Pepi a sărit chiar atunci pe mine, și...

Ajunge, Amelia! spuse contesa ridicând o mâna și luând de jos un exemplar din *Dovleacul distins*. Tot timpul stai cu capul vîrât în revista asta stupidă! În ultima vreme ți-ai neglijat orele de etichetă și de orgă.

– Nu e o revistă stupidă! strigă Amelia, smulgând-o din mâna mamei.

– Te rog să NU vorbești aşa cu mine! spuse contesa. O singură ieșire de genul ăsta, și-ți anulez abonamentul la *Dovleacul distins*!

– Mami, dar nu e drept! A fost din greșeală, și știi cât de importanți sunt dovlecii pentru mine – și Pepi în primul rând!

Contesei Frivoleta i se bătea ochiul stâng, dar se stăpâni.

– Buu te așteaptă, spuse ea strângând din colți. Schimbă-te, te rog, și vreau să te văd jos în două minute!

Amelia oftă și se lăsă să cadă la podea.

– Of, Pepi! zise ea cu tristețe. Am impresia că mama nu mă cunoaște deloc.

